

Αβιγαγόνος τις ἀφήρησεν ποτε τὸ κοράσιον τοῦτο ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων του καὶ ἐπώλησεν αὐτὸ εἰς τίνα ἔμπορον γέροντα. Πρὸ δύο μηνῶν δραστηρίως ἠρευνήσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· κατὰ δὲ τὴν ὁδηγίαν ἃς μοι ἔδωκεν ὁ θεὸς πατὴρ τῆς κόρης ἀβιγαγόν, ὅτι ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησηα τοῦ Βαγενού ἐπέστειλον ἠρηνοῦντες τὴν ἀρπαγὴν τοῦ τέκνου των. Αἱ μαρτυρίαι τῆς ἀβιγαγόνου, ἧς εὐρίσκειται ὑπὸ ἀρχαίων εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Παρισίων, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τὸ ὄνομα ἐγίνωσκεν ὁ Ἡλίας, ὡς καὶ ἕτεροι ἐπιστολῆς μᾶλλον ἀνατιθέροτο ἐπεκύρωσαν τὴν ὑψηλὴν καταγωγὴν τῆς Ραχή, ἢ κάλλιον εἰπεῖν τῆς Ἀγγλικῆς. Ἡ νεάνις θέλει λάβει κατοχὴν τῶν κτημάτων καὶ γαιῶν τῆς οἰκογενείας τῆς. Ἐπὶ πλέον τῆς ἡλικίας ὡς προέειπε ἕκαστον χιλιάδας τάλληρα. Ἴδου ἡ ἀπόδοσίς σας, κύριε μαρκεσίε τοῦ Σενανκούρ.

Ἐπιστὰ ταῦτα ἀφήεσε τὸ κάλυμμα τῆς Ραχή, καὶ δὲ εὐδαίμων Φίλιππος ἔπεσε γονυκλιτῆς ἐνώπιον τῆς μηστιῆς του.

— Θὰ μ' ἀγαπᾶς, ἐρώτησεν αὐτὸν ταπεινὴ τῆ φωνῆς ἡ Ἀγγελικὴ, θὰ μ' ἀγαπᾶς ἀχάριστε! Δὲν ἐννοεῖται οὔτε κἀν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου αὐτῆς ἧς σοὶ χρεωστῆται τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν.

— Οἱ χαρακτῆρες τῆς λυτρωτοῦ μου ἔμενον ἐγγυηται ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Ἐάν ἡ κόμησηα Ἀγγλικῆς δὲν ἦτο ἡ Ραχή, δὲν ἤθελον τὴν νυμφευθῆ. Ἡ Ραχή μόνη ἦτο οὐζυγός μου.

Μετὰ ἕνα μῆνα ὁ Ἡλίας εἶδαν ἔορταζομένους ἐν μεγάλῃ πομπῇ τοὺς γάμους τῆς θετῆς αὐτοῦ θυγατρὸς ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Φονταϊνελώ. Ἀκολούθως κατώπιε μετ' αὐτῆς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τοῦ Βαγενού. Τὴν ὀγδόην ἡμέραν μετὰ τὴν τέλεσιν τῶν γάμων, ἡ Κριστίνα ἐγκατέλιπε τὴν Γαλλίαν ὅπως μεταβῆ εἰς Ἰταλίαν.

A. K.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΡΡΙΚΟΙ.

Τὸ παρὸν διήγημα ἠρανίσθημεν ἐκ τινος συγγράμματος, ἐκδοθέντος ἐν La Hane, ἐπιγραφομένου ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ. Συντομύσαντες δ' αὐτὸ διετηρησαμεν ὅσον εἶον τε τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως. Τὴν ἀπόδοσιν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ θέντες, ἀποκαθησάμεν διὰ τούτου ν' ἀποκαλυψώμεν ἐτι μᾶλλον τὸ παράδοξον τοῦ συμβάντος.

Διηγῶνται ὅτι κατὰ ὑετώδη τινὰ νύκτα, γραιὰ τις, ἡλικιωμένη ὡς μάγον ἐξελάμβανον, καὶ ἦτις κατώπιε πενιχρὰν καλύθην ἐντὸς τοῦ δάτου· Ἀγίου Γερμανοῦ ἦκουσε κρούσματα εἰς τὴν θύραν ἀνοίξασα εἶδεν κατὰ ζητοῦντα φιλοξενίαν. Ἡ γραιὰ θείσα πρᾶσεν τὸν ἵππον ἐντὸς ἀχυρῶνος, εἰσήγαγε τὸν ἵππία εἰς τὴν καλύθην. Διὰ τῆς λάμπωσος πεπαλαιωμένου λύχ-

νου παρετήρησεν ὅτι ὁ ξενιζόμενος ἦτο νεανίας τις εὐπατρίδης. Τὸ μὲν πρόσωπον ὠμολόγει τὴν ἡλικίαν, τὸ δὲ ἔνδυμα τὸν βαθμὸν. Ἡ γραιὰ ἤραψε φωτιαν καὶ ἠρώτησε τὸν εὐπατρίδην, ἀν ἐπεθύμει νὰ φάγη τί. Στόμαχος καὶ καρδία ὀκτωδεκαετοῦς εἰσι συνήθως ἀπληστοὶ καὶ οὐχὶ τόσον δύσκολοι. Ὁ νεανίας παρέδχθη τεμάχιον τυροῦ καὶ μέλανος ἄρτου, ἅτινα ἀπῆρτιζον τὴν δίνην προμήθειαν τῆς γραιας.

— Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο, εἶπεν ἡ γραιὰ πρὸς τὸν εὐπατρίδην, τόσον μόνον μ' ἀρίστυα νὰ προσφέρω πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ὁδοιπόρους τὸ δέκατον, ὁ φόρος καὶ τόσα ἄλλα τέλη ἀνυπόφορα. πρόσθετος ὅτι καὶ οἱ ἐγγύχωροι μὲ ὀνομάζουσι μάγον παραδεδομένην τῷ διαβόλῳ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μοῦ ἀρπάξουσι ἐν συνειδήσει τὰ προϊόντα τοῦ μικροῦ μου ἀγροῦ.

— Ἐάν γενῶ ποτὲ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας θέλω καταργῆσαι τοὺς φόρους καὶ ἐκπαιδεῦσαι τὸν λαόν, εἶπεν ὁ εὐπατρίδης.

— Γένοιτο, ἀπήντησεν ἡ γραιὰ. Εἰπὼν ταῦτα ὁ εὐπατρίδης ἐπληρώσασε παρὰ τὴν τράπεζαν ἵνα δειπνήσῃ· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν νέον κρούσμα τῆς θύρας τὸν ἐμπόδισε. Ἡ γραιὰ ἀνοίξασα εἶδε ἕτερον ἵππία καταβεβρεγμένον ζητοῦντα φιλοξενίαν. Ἡ φιλοξενία τῷ ἐχορηγήθη, καὶ εἰσελθόντος, εὐρέθη καὶ οὗτος νεανίας εὐπατρίδης.

— Σὺ εἶσαι, Ἐρρίκε, εἶπεν ὁ εἰς.

— Ναι, Ἐρρίκε, ἀπήντησεν ὁ ἕτερος. Ἀμφοτέροι ὀνομάζοντο Ἐρρίκοι. Ἡ γραιὰ, ἐκ τῆς μεταξὺ αὐτῶν συνδιαλέξεως, ἐπληροφόρηθη ὅτι ἦσαν ἐκ τοῦ ἀριθμῶν μεγάλης κυνηγετικῆς συνοδείας, ἧς ἐπὶ κεφαλῆς ἦν ὁ βασιλεὺς Κάρολος Θ'. καὶ διὰ τὴν καταγιγῆς εἶχεν ἀποπλανῆσει αὐτούς.

— Γραιὰ, εἶπεν ὁ νεωστὶ ἐλθὼν, δὲν ἔχεις ἄλλο τι νὰ μᾶς δώσης;

— Τίποτε, ἀπεκρίθη ἡ γραιὰ.

— Λοιπὸν νὰ τὸ μοιρασθῶμεν.

Ὁ λόγος οὗτος δὲν εὐρήσθησε πολὺ τὸν πρῶτον Ἐρρίκον· ἀλλὰ ἐλθὼν τὸ ἀπληπισμένον θλέμμα καὶ τὸ νευρῶδες τοῦ σώματος τοῦ δευτέρου Ἐρρίκου, εἶπε μετὰ τεθλιμμένης φωνῆς.

Ἄς τὸ μοιρασθῶμεν!

Ἐκάθησαν ὁ μὲν ἀπέναντι τοῦ δέ, καὶ ἤδη ὁ εἰς ἠτοιμάζετο νὰ κερματίσῃ τὸν ἄρτον διὰ τοῦ ξίφους του, διὰ τρίτον κρούσμα ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν. Παράδοξος συνάντησις! καὶ ἕτερος νεανίας, καὶ ἕτερος εὐπατρίδης, καὶ τρίτος Ἐρρίκος.

Ἡ γραιὰ ἐθεώρει αὐτοὺς μετ' ἐκπλήξεως, ὁ πρῶτος ἠθέλησε νὰ κρῦψῃ τὸν ἄρτον καὶ τὸν τυρόν, ἀλλ' ὁ δεῦτερος ἐπανεθέσεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, παραθεῖς καὶ τὸ ξίφος του. Ὁ τρίτος Ἐρρίκος μειδιάσας εἶπε.

— Δὲν θέλετε λοιπὸν νὰ μοὶ δώσητε τίποτε ἐκ τοῦ δείπνου σας, ἔστω, ὑπομένω, ἔχω καλὸν στόμαχος.

— Ὁ δεῖπνος, εἶπεν ὁ πρῶτος Ἐρρίκος, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρῶτον καταλαβόντα αὐτόν.

— Ὁ δεῖπνος, εἶπεν ὁ δεῦτερος, ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ὅστις ὑπεροπισθῆ αὐτόν καλῆς-τρον.

Ὁ τρίτος Ἐρρίκος ὠργισθείς, εἶπεν ἀγερῶχος